

Monarchiet bestaaende Forfatningsforhold aldeles Intet til Ginder for, at Hans Majestæt bevilger mere til Udgift for de andre Statsdeles Vedkommende. Der er saaledes aldeles ikke noget desinitivt afgjort for de andre Statsdeles Vedkommende, idet det høitærede Thing voterer de for Danmarks Vedkommende begærede $\frac{2}{5}$. Forøvrigt skal jeg meget gjerne være enig med det ærede Folkestingsmedlem i den Conclusion, som han af denne factiff mindre rigtige Paastand søgte at udslede, nemlig at Stillingen er saaledes, at det er høit ønskeligt saa snart som muligt at faae en fælles Plan for de fælles Anliggender. I den Henseende kan Regjeringen erklære sig fuldkommen enig med det høitærværdige Medlem (hør!). Den samme ærede Rigsdagsmand syntes ogsaa meget at frygte for den skjulte Tanke om en Deling i to store Dele af Monarchiet, der skulde ligge i dette Finantsforslag. Det høitærværdige Medlem syntes at antage, at, naar der paa den ene Side i Finantsforslaget er begjært $\frac{2}{5}$ af de fælles Udgifter, som skulde falde paa Danmark, kunde man i Modsetning hertil frygte for, at de øvrige Statsdele skulde blive betragtede som en anden Heelhed, af hvilken de $\frac{2}{5}$ paa samme Maade skulde udredes. Det høitærværdige Medlem har meent, at man kunde forebygge, at den Frygt, der i saa Henseende mulig kunde næres, naar dette Samme maasse gienem flere Aar blev gjentaget i Finantsforslagene, gik over i den almindelige Bevidsthed, saafremt Regjeringen, paa samme Maade som tidligere har været Tilfældet, vilde bekjendtgjøre de Budgetter, som vedkom de øvrige Statsdele, og det syntes navnlig at være lige det ærede Medlem, naar det ikke blev eet Budget, der var fælleds for de øvrige Statsdele, men et særligt Budget for Slesvig og et særligt for Holsteen, og der kunde maaskee i saa Fald søies til, et særligt Budget for Lauenborg. (T s h e r n i n g: hør!) I den Henseende troer jeg, at det ærede Medlem fuldkommen kan berolige sig. Der foreligger for Diebliffet ikke noget slesvig-holsteenslauenborgsk eller hvilketsomhelst samlet Budget af andet Navn; men der foreligger specielle Budgetter for de nævnte Statsdele for inde-

værende Aar, grundede paa de Forhold, som fandt Sted paa den Tid, da de paagjældende Budgetter bleve udarbejdede, og jeg skal i saa Henseende bemærke, at, hvad navnlig Budgettet for Holsteen angaaer, da er det først blevet allerhøist approberet af Hans Majestæt, efterat Allerhøist samme havde gjenerholdt sin fuldstændige Myndighed i Holsteen. Hvorvidt saadanne Budgetter i Tiden maatte blive publicerede, derom finder jeg mig ikke foranlediget til her at give noget Tilfagn. Jeg skal kun udtale, at da der er en ældre allerhøieste Bestemmelse for, at, saadanne Budgetter skulle publiceres, maatte denne allerhøieste Bestemmelse udtryffelig forandres, forinden derfra kan finde nogen Afvigelse Sted.

Det ærede Medlem har fundet, at det foreliggende Finantsforslag kunde betegnes som et „Unionsbudget“. Det forekommer mig imidlertid, at denne Benævnelse i og for sig ikke vil sige stort; men det ærede Medlem har i Modsetning til Budgettet i dets nu foreliggende Skikkelse tillige udviklet, hvorledes han meente, at det burde have været affattet, idet han navnlig har meent, at det havde været heldigere, om Budgettet havde været deelt i 2 store Afdelinger, den ene indeholdende de fælles Indtægter og Udgifter, og den anden de særlige Indtægter og Udgifter. Det ærede Medlem har i saa Henseende fremsat nogle almindelige Bemærkninger angaaende Budgettets Construction, og om hvilke af de forskjellige Indtægtsarter der formeentlig bleve at henregne til de fælles Indtægter og hvilke til de særlige. Jeg kan i det Hele tage, naar jeg seer hen til Fremtiden — ikke netop til Finantsaaret 1853—54, med hvilket vi her have at gøre, men til en fjernere Fremtid — i alt Væsentligt erklære mig enig med det høitærværdige Medlem og jeg troer, at det engang i Tiden skal vise sig — jeg haaber, om ikke saa lang Tid — at Regjeringen allerede i den Henseende er meget mere enig med det ærede Medlem, om hvad Fremtiden i saa Henseende bør være i sit Skjød, end det maaskee i dette Diebliff antages. Men vi have ikke med en saadan Fremtid at gøre; man skal ikke i det Finantsforslag, der her foreligger, søge at realisere en Afpeilning af Tan-